

Чому клен міняє свої барви

На лісову галявину вітер заніс насіння. Під осінніми дощами насіння клонилось до матері-землі, бо тільки вона його розуміла. Шукало воно захисту від холоду, прикрилось опалим листям і заснуло під снігом. Під ласкавим сонцем літа вирости пагінці. Гартувалися під зливними дощами, хилилися аж до землі від вітру, підставляли свої голівки сонцю, набирали сили і краси у своїх кронах. Зросли молоді деревця — берізка, дуб, липа і клен.

Стрункій березці сподобався кремезний і плечистий дуб, що захищав її від холодного вітру. Тому вона часто й горнулася несміливо до нього. Та берізку ще змалку покохав широколистий клен. Він ріс поряд з берізкою і піднявся над нею, радів, коли міг своєю змужнілою кроною, як парасолькою, захистити її від градобою і ломи вітру. Коли ж листочки клена торкалися ледь-ледь довгих кіс берізки, він був найщасливішим з усіх дерев лісу.

“І що гарного в тому дубі бачить берізка? Чим же я їй не до вподоби?” — думав собі ревнивий клен. Так хотілося бути клену привабливим, чимось виділятися з-поміж інших дерев, щоб повернути до себе ласку берізки. От і спало клену на гадку вдягатися кожної пори року в інший святковий одяг. Навесні крона клена обліплена маленькими листочками, а в їх черешках знаходиться молочний сік, у чотири рази солодший від березового. А ще прикрашають тоді клен зеленувато-жовті суцвіття. Влітку листя клена стає великим, наче пальці людської долоні, і кольору вже іншого — тепер темно-зеленого. Він має гарніше від дуба листя.

Та найкраще виглядає клен восени, коли починає міняти барви свого листя. Не знайдете двох схожих за кольором кленових листочків. Люди любуються красою клена, а берізка більше хилиться від вітру до дуба, ніж до нього.

Засумував з цього приводу клен. Помітив дуб душевний смуток клена і першим заговорив до нього:

— Друже мій вірний! Не тримай, клене, на мене зла через берізку. Вона наша спільна подруга, адже поруч нас живе, і я її в разі потреби захищаю. Але пристрасно і понад усе кохаю липу, без неї жити не зміг би я, напевно, якщо б хтось посмів забрати її від мене.

Зітхнув заспокоєний клен на повні груди, зашумів листям і простяг, щасливий, свою вдячну руку-гілку, щоб обняти справжнього друга.

Ростуть собі мирно поруч два вірних товариша, дуб і клен, та їх подруги — липа та берізка. Кожного року клен вдягається все у нові шати, міняє їх. Але берізка і далі більше задивляється на дуба. Це помічає клен, тужить, але ще більше любить берізку. Коли ж

Автор: Unsvet

22.04.2015 18:17 -

восени сумний клен скидає долу свої барвисті листочки — то це біль його душі від нерозділеного кохання. Та він вірить, що прийде весна, і все зміниться на краще. Щасливий у своїй вірі та єдинолюбстві.